

[Fisker.]

givning for Sønderjyderne og for os i det gamle Land er en tiltalende Tanke, som man ogsaa fra mit Partis Side gerne vil støtte; jeg vil haabe, man under Forhandlingerne i Udvalget kan faa Lejlighed til at arbejde paa en Nyordning i saa Henseende, saa at vi kan faa skabt den Ensartethed, der ikke er til Stede i Øjeblikket.

Der kunde jo være adskilligt mere at sige, men jeg skal fatte mig i Korthed. Jeg skal da først gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Pinholt, som var tilfreds med, at man nu havde faaet en fast Promille i Amtskommunerne, og kunde tænke sig at medvirke til at gennemføre en Ordning, hvorved der skabtes en fast Promille ogsaa for Sognekommunerne.

Jeg sad og holdte mig noget, da det ærede Medlem undrede denne Tale, for jeg havde i Erindring den Tale, det ærede Medlem holdt i 1926, da vi behandlede Lovforslaget om den kommunale Grundskyld. Da sagde det ærede Medlem følgende, som jeg gerne med den højtærede Formands Tilfaldelse vil citere — det staar paa Sp. 4888 —:

„Der har været Ønsker fremme om, at man skulde binde Landkommunerne, saa de ikke kunde udskrive mere end til en vis Højde. Det kan vi efter min Mening ikke sidde og bestemme herinde. Beskatningen af faste Ejendomme er højest forskellig i Landkommunerne. Den har sin ganske særlige Begrundelse i hver eneste Kommune.“

Saaledes sagde det ærede Medlem for 2 Aar siden, og jeg giver ham fuldkommen Ret. Vi kan ikke uden at begaa Urigtigheder paalægge samtlige vore Amts- og Sognekommuner en bestemt Promille, netop fordi de lokale Forhold kan være i høj Grad forskellige indenfor de forskellige Amter.

Nu er det ærede Medlem kommet paa andre Tanker, nu har han ikke noget imod, at vi sidder og bestemmer herinde, hvad der skal foretages ude i Amts- og Sognekommunerne. Jeg ved ikke, hvad der har foranlediget det ærede Medlem til at skifte Standpunkt, men jeg i hvert Fald staar stadig paa det Standpunkt, jeg stod paa i 1926, og jeg mener, det er fuldkommen holdbart og sagligt forsvarligt.

Endvidere sagde det ærede Medlem Hr. Pinholt, at det ikke var nogen heldig Bestemmelse i Lovforslaget, at Meddelelsen fra Amterne til Sognekommunerne skulde ske inden December Maanedes Udgang, saa der maatte vist ske en Ændring af Lovforslagets § 5. Ja, det forekommer mig, at denne Bestemmelse baade i teknisk og

anden Henseende er ret uheldig, idet Sognekommunerne jo er færdige med at ligne allerede i Midten af Januar, medens Amtskommunerne først er færdige med Budgettets anden Behandling hen i Februar. Der kan med andre Ord ikke tilgaa Kommunerne nogen endelig Meddelelse om Beløbets Størrelse før tidligst i Februar Maaned; da er Sognekommunerne helt færdige med at ligne og har tilendebragt deres Forhandlinger herom. Hvordan man skal ordne det, ved jeg ikke, jeg haaber, den højtærede Minister vil være opmærksom herpaa og muligvis stille Forslag om en ny Bestemmelse i § 5 vedrørende Sognekommunernes og Amtskommunens indbyrdes Forhold i saa Henseende.

Med de Bemærkninger, hvormed jeg har besvaret Ministerens Tale, har jeg ogsaa i det væsentlige besvaret det ærede Medlem Hr. Pinholts Henvendelser til mig, og jeg har endnu kun et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Fibiger.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger mente, at de Tal, jeg havde fremsat til Paavisning af Skattelettelsen for de enkelte Skatteydere, var, jeg tror, det ærede Medlem sagde: ganske fantastiske. Det var en meget frimodig Vending af det ærede Medlem, da han ikke har noget som helst Begreb om, hvorpaa mine Beregninger hviler. Det ærede Medlem kan jo dog ikke staa op og sige, at Tal er ganske fantastiske, før han er i Stand til med Materiale i Haanden at paavise, hvor de er urigtige. Jeg vil derfor tillade mig at mene, at denne Bemærkning af det ærede Medlem var ganske agitatorisk og heller ikke havde nogen som helst anden Hensigt. Det ærede Medlem maa vide, at det Grundlag, jeg har bygget mine Beregninger paa, er fuldkommen korrekt i enhver Henseende; det er det Grundlag, der forefindes i det Amt, hvor jeg bor, Viborg Amtsrådsreds, hvor jeg har haft Lejlighed til at gennemgaa det hele fra Ende til anden mere end een Gang.

Naar jeg har draget en Sammenligning mellem den i 1927—28 gældende Beskatning i mit Amt og Beskatningen efter Forslag 1 og Beskatningen efter Forslag 2, er det for at gøre det klart for Befolkningen, hvorledes det Forslag, vi behandler i Dag, stiller sig i Forhold til det, vi behandlede sidste Vinter, og i Forhold til den gældende Skatteordning. Naar det ærede Medlem Hr. Fibiger siger, man maa regne med, at de forskellige Skatteydere ganske vist faar et Afslag i deres Amtsskat, men de faar tillige et Paalæg i den personlige Kommuneskat, saa er dette jo fuldkommen rigtigt,